किंच । स्थानं नास्ति क्षणं नास्ति नास्ति प्रार्थयिता नरः ।
तेन नारद नारीणां सतीत्वमुपजायते ॥ १०९ ॥
सुवेशं पुरुषं दृष्ट्वा भ्रातरं यदि वा सुतं ।
योनिः क्लिद्यति नारीणां सत्यं सत्यं हि नारद ॥ ११० ॥
5 स्त्रियो हि चपला नित्यं देवानामपि विश्रुतं ।
ताश्चापि रक्षिता येषां ते नराः सुखभागिनः ॥ १११ ॥
अपरं च । घृतकुम्भसमा नारी तप्ताङ्गारसमः पुमान् ।
तस्माद्घृतं च वह्निं च नैकत्र स्थापयेद्बुधः ॥ ११२ ॥
अपि च । पिता रक्षति कौमारे भर्ता रक्षति यौवने ।
10 पुत्राश्च स्थविरे भावे न स्त्री स्वातन्त्र्यमर्हति ॥ ११३ ॥

एकदा सा लीलावती रत्नावलीकिरणकर्बुरे पर्यङ्के तेन बणिक्पुत्रेण सह विश्रम्भालापैः सुखासीना तमलक्षितोपस्थितं पतिमवलोक्य सहसोत्थाय केशेषु गृहीत्वा निर्भरमालिंग्य चुम्बितवती । अत्रान्तरे जारश्च पलायितः ।

उक्तं च । उशना वेद यच्छास्त्रं यच्च वेद बृहस्पतिः ।
15 स्वभावेनैव तत् सर्वं स्त्रीबुद्धौ सुप्रतिष्ठितं ॥ ११४ ॥

तदालिङ्गनमवलोक्य समीपवर्तिनी कुट्टण्यचिन्तयत् । नाकस्मादियमेनमुपगूहवतीति । ततस्तया कुट्टण्या तत्कारणं जारं परिज्ञाय सा लीलावती गुप्तेन दण्डेन दण्डिता । अतोऽहं ब्रवीमि नाकस्माद्युवती वृद्धमित्यादि । मूषिकबलोपस्तम्भेन केनापि कारणेनात्र भवितव्यं । क्षणं विचिन्त्य परिव्राजकेनोक्तं । धनमेव कारणं बाहुल्याद्भविष्यति ।
20

यतः । धनवान् बलवाँल्लोके सर्वः सर्वत्र सर्वदा ।
प्रभुत्वं धनमूलं हि राज्ञामप्युपजायते ॥ ११५ ॥